

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Berislavićeva 11

Zagreb 10 000

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

Preko pošte

Putem:

17 -08- 2021

Trgovački sud u Splitu

Sukoišanska 6

21 000 Split

Pravna stvar:

Na posl.br. : 78 PŽ-3184/2021-2

predano za poštu obično-pred. dne. 13.08. 2021.
POŠTA ZAGREB R 12F9263004351R
broj primjeraka 2 priloga 1x2
taksirano KN POTPIS

Podnositelj Prijedloga:

DIONIČARI STEČAJNOG DUŽNIKA:

dr.sc. Dragutin Matak, Maruševac, Maruševac 81D, OIB: 89297534357

Pavle Stanisić mag.oec., Zagreb, Horvaćanska 170, OIB: 92918089563

Svemir Jurić, Kaštel-Lukšić, Murtinica 4, OIB: 25213336628

Uz suglasnost vjerovnika i oštećenih osnivača i dioničara stečajnog dužnika:

DIONIČARI DUŽNIKA: Darko Filčić, Šima Teskera, Nikica Maretić, Maro Bore, Pero Karačić i drugi.

te

STEČAJNI VJEROVNIK: Krešimir Mitrović, Grad Zagreb, Bartolčići 11, OIB: 07371632368

STEČAJNI DUŽNIK: KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju, Kaštel-Štafilić, Ivana Pavla II. 404, OIB: 47079015776

PRIJEDLOG

ZA DOPUNOM DRUGOSTUPANJSKE PRESUDE 78 PŽ— 3184/2021-2

Temeljem čl. 377.a. Zakona o parničnom postupku

Zbog objektivnih i pravno utemeljenih razloga:

1. Propuštanja drugostupanjskog suda – **Visokog trgovačkog suda RH** – da odluči o svim dijelovima presude koje smo pobijali žalbom
2. Propuštanja drugostupanjskog suda da donese sve odluke koje je odbacujući našu žalbu trebalo donijeti u sklopu presude
3. Propuštanja drugostupanjskog suda da zastane sa ispitivanjem žalbe dok prvostupanjski sud ne odluči o utemeljenom prijedlogu za ispravkom i dopunom pobijane prvostupanjske odluke donesene u sklopu istog sudske postupka i pravodobnim prigovorima stečajnog vjerovnika i dioničara dužnika na diobeni popis vjerovnika II. viši isplatni red
4. Propuštanja drugostupanjskog suda i/ili prvostupanjskog suda da odluči o drugoj žalbi u postupku, **i osnovanim i pravodobnim** prigovorima dioničara stečajnog dužnika i stečajnog vjerovnika na diobeni popis koji prileže pobijanom prvostupanjskom rješenju

Prijedlog za dopunskom presudom podnosi se u roku iz čl. 377.a. st.1. ZPP nakon saznanja podnositelja i pribave drugostupanjske odluke od drugih malih dioničara, pošto nam je za sada propuštena ili neuspjela dostava sudske pismene, drugostupanjske odluke, a jednom od žalitelja je ovjerovljena, preporučena sudska pismena ostavljena u privatnom sandučiću bez osobnog uručenja. Prvostupanjski sud molimo da ne odbacuje ovaj prijedlog nego da ga bez odgode proslijedi višem sudu, tj. da sukladno odredbi članka 5. Zakona o sudovima, uvaži pravnu stečevinu Europske unije iz presude „Zavodnik protiv Slovenije“ od 21. svibnja 2015. kada je ESLJP presudio da je dostava pismene na način objavom i dostavom pismene putem internetske oglasne ploče sudova u ukupnom trajanju svega 8 dana za objavu i dostavu pismene zajedno – prekratka, netransparentna te da predstavlja ugrozu ljudskih prava, jer strankama bitno i kronično kroz postupka ograničava pristup sudu. Valja uzeti u obzir da je rok od 15 dana nakon isteka osmog dana od dana objave sadržavao 4 subote i nedjelje, i jedan praznik.

Zahvaljujemo potpredsjedniku Trgovačkog suda u Splitu, gospodinu Velimiru Vukoviću na razumijevanju i uvažavanju otežanog pristupa sudovima tijekom posebnih okolnosti uzrokovanih globalnom pandemijom i ljetnih toplinskih udara, što je kumulativno uzrokovalo bitno usporenja procesnih radnji i rokova. Kao hrvatski domoljubi zahvaljujemo nadležnom prvostupanjskom i drugostupanjskom sudu na uvažavanju dana pošteđe tijekom Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja, posebno kada uzmemo u obzir da bi (djelomičnim) razrješenjem ove pravne stvari na obostranu korist bilo konačno riješeno i kritično pitanje podjele dionica Kaštelanskih staklenika d.d. upravo obiteljima hrvatskih branitelja, od strane vjerovnika CERP, nedugo prije otvaranja stečaja (umjesto novčane naknade, po cijeni u visini nominalne vrijednosti dionice).

Glava I.

UVOD

I/ Podnositelji žalbe protiv prvostupanjskog rješenja (o namirenju vjerovnika II. viši isplatni reda) 1.St-19/2015-896 svoju su žalbu podnijeli drugostupanjskome sudu u zakonskom roku, nisu se odrekli prava na žalbu, a Stečajni zakon ih prepoznaje kao stranke sa pravnim interesom u stečajnom postupku¹ i njegovom tijeku, te im se odredbom članka 11. starog SZ, odnosno čl. 19. novog SZ ne ograničava pravo žalbe protiv svih tipova prvostupanjskih rješenja nakon otvaranja stečajnog postupka. Stoga nije bilo zapreka iz čl. 358 ZPP za podnošenje žalbe malih dioničara stečajnog dužnika, protiv sudske odluke koja omogućuje (nedopuštena) raspolaganja strankama koje su jedan isplatni red ispred njih u ovom konkretnom stečajnom postupku. Sama logika kaže nam da je u osobitom pravnom i materijalnom interesu malih dioničara stečajnog dužnika, posebno znajući činjenicu da je dužnik i 30 mjeseci nakon otvaranja stečaja još bio vlasnik dugotrajne imovine višestruko vrijednije od svih prijavljenih i pravomoćno utvrđenih tražbina (odlukom suda od 05.11.2015. te sukladno čl. 181. st. 1. SZ), da paze i na to i na opće gospodarsko blagostanje stečajnog dužnika, jer nakon nastupa učinka pravomoćnosti pobijane prvostupanjske odluke i njezina izvršenja od strane stečajnog upravitelja namireni su i svi troškovi ovog stečaja i svi njegovi vjerovnici. Pri ovome valja zanemariti druge pogreške i neispravne odluke donesene i učinjene u ovom stečaju jer čak i kada su sve druge varijable povoljne, sukladne vremenu u kojem živimo, i širem kontekstu okruženja koje i prvostupanjski i drugostupanjski sud uporno negiraju zajedno sa njegovom bogatom i iscrpno legislativom i pravnom stečevinom u ovom području – okruženje Europske Unije, teško je voditi stečaj prema pradavom zakonu, i tu radnju onda još provoditi 3 puta dulje nego taj stari Zakona predviđa. A bez prelaska na pravila nekih novih zakona i direktiva EU. Koje danas ipak građanima, investitorima i manjim vjerovnicima jamče da je ovako nešto što je izvedeno u ovome stečaju uz totalnu štetu malih dioničara i samog nesolventnog poduzetnika - opterećivanje dužnika sa dodatnih 22,6 miliona HRK duga prema Poreznoj upravi, tj. većinskom vlasniku, 3 i po godine nakon početka stečaja, 3 godine nakon nastupa pravomoćnosti rješenja kojim su utvrđene sve tražbine i koje se ne može dalje ispitivati, te više od 12 mjeseci nakon proteka roka za održavanje završnog ročišta stečajnog postupka – nemoguće i nedopušteno.

Direktiva Europskog Parlamenta i Vijeća Europe (EU) 2019/1023 od 20. lipnja 2019. godine, koja je trebala inače biti transponirana u naš Stečajni zakon i objavljena do 17. srpnja 2021., kaže da države članice

---

¹ SZ odredbom čl. 333. stavak 3. u primjeni i u postupcima pokrenutim prije stupanja na snagu novog SZ (čl.441.st.2.) daje dioničarima dužnika pravo prigovora na stečajni plan. Ako se nekoj stranci daje procesno pravo prigovora na najvažniji i ključni dokument na kojem se temelji i tijek stečajnog postupka i cjelokupan taj sudski postupak, onda je jasno da SZ ipak prepoznaje i aktivno legitimira takve osobe kao stranke kojima je dopušteno i pravo žalbe, posebno kada čl. 11. starog SZ nigdje ne navodi da su dioničari dužnika isključeni iz primjene odredbe čl. 11. st.1., te stavaka 7. i 8. SZ. Što je i logično, jer se prigovorom na stečajni plan dioničari dužnika štite od mogućnosti da se dužnika stečajnim planom dovede u teži položaj od onog u kojem bi bio da takvog plana nema, ili da je napredniji i pošteniji, i isto tako da se ne pogoduje određenim vjerovnicima da ostvaruju protupravnu gospodarsku korist preko punog iznosa stvarnih, zakonski utemeljenih tražbina, kao što se u St-19/2015 u rujnu 2020. i svibnju 2021. pogodovalo vjerovnicima i članovima odbora vjerovnika Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split i Croatia osiguranje d.d., na izravnu štetu malih dioničara tog dužnika, društva kapitala. Na odgovarajući način jednakim načelom sprječavanja dopuštanja gospodarske koristi vjerovnicima preko njihovih pravomoćno utvrđenih tražbina, vođene su stranke iz čl. 333. st. 2. SZ i u pokušajima pristupa višem sudu protiv rješenja o namirenju zadnjih redova vjerovnika u postupku. Ovaj je logičan slijed već prepoznat u nekim saveznm državama SAD-a, gdje se traže modeli uvođenja aktivnog sudioništva malih dioničara u stečajnim postupcima po Chapter 11 u same zakone. Polazeći od toga da europske zemlje uvođenjem nekih svojih novih praksi i metoda, često prate upravo američke pravne inovacije kojima je cilj demokratizacija poslovnih procesa i očuvanje radnih mjesta i poslovanja poduzetnika tijekom gospodarskih kriza, možemo u budućnosti očekivati na području cijele EU obvezu zakonodavaca da male dioničare uključe kao sudionike stečajnog postupka dioničkih društava kojima je imovina veća od ukupnih obaveza.

osiguravaju nesolventnim poduzetnicima pristup barem jednom postupku koji može dovesti do potpunog otpusta (državnog) duga, i „... da razdoblje nakon kojeg je moguć potpun otpust dugova nije dulje od 3 godine od...” (čl. 20 i 21. Direktive, Glava III). U ovom je stečaju čak postojao i vrlo razuman i solidan „Plan otplate” cjelokupnog duga, koji je vidljiv i u postupcima koji su prethodili stečaju, a prema CERP-u čine s njime neodvojivu i jednu pravnu procesnu cjelinu, i čak 3 godine nakon otvaranja stečaja kroz pismo namjere povezanog poduzetnika Zračna luka Split d.o.o., koji tada za zemljišta u Resniku, dakle za manje od polovice ukupne imovine i pogona dužnika, točno onaj isti iznos koji je dovoljan za otplatu svih tada prisutnih tražbina svih vjerovnika u postupku. Pa ostaje nejasno slijedom čega su uopće prvostupanjski sud, članovi odbora vjerovnika i stečajni upravitelj u periodu u kojem ukupni službeni dug ovog nesolventnog krupnog poduzetnika još uvijek iznosi pravomoćno utvrđenih cca 92 milijuna HRK² pristupili izmjeni prvotnog stečajnog plana, koji je istovjetan državnom planu potvrđenom javnosti od najvišeg Vladinog tijela pred Hrvatskim Saborom u studenom 2017. A prema kojem bi ovaj dužnik danas već treću godinu zaredom bio aktivno društvo kapitala uvršteno na uređenom tržištu kapitala, službenom tržištu Zagrebačke burze d.d., sa knjigovodstvenom vrijednošću po dionici od najmanje 2000,00 HRK.

U ovom stečaju očito je od samog početka stečaja i permanentno prisutan materijalni zahtjev članova odbora vjerovnika i njihova regionalnog partnera, povezanog poduzetnika Zračne luke Split d.o.o. izravno prema bitnoj imovini stečajnog dužnika, što je kod preuzimanja gotovo polovice dugotrajne imovine i pogona stečajnog dužnika od strane Grada Kaštela, koji je također član odbora vjerovnika, toliko naglašeno da se postavlja racionalno i opravdano pitanje zašto stečaj nije okončan tijekom 2018. nakon što je Zračna luka Split d.o.o. dala izravnu ponudu za skupocjene komercijalne nekretnine dužnika u predjelu Resnik, koja je u to vrijeme bila istovjetna ukupnim pravomoćno utvrđenim tražbinama svih isplatnih redova, a Grad Kaštela potom CERP-u ponudio otkup dionica Izdavatelja Kaštelanski staklenici d.d. u vlasništvu najvećeg vjerovnika ovog stečaja, Republike Hrvatske. Očito je da je ionako postajala kvalitetna suradnja ta dva vjerovnika u članu odbora vjerovnika. Takvim okončanjem ovoga stečaja, inače više sukladnom odlukama i stavu koji je Ministarstvo državne imovine 14. Vlade RH potvrdilo građanima pred Hvarskim Saborom u studenom 2017. Republika Hrvatskoj uštedjelo bi se najmanje 200.000.000,00 HRK koliko su prema potvrdi Ministarstva tada još knjigovodstveno vrijedile njezine dionice. Pa da su te dionice kasnije postigle i pola te vrijednosti na uređenom tržištu i tih 100.000.000,00 (stomilijuna) hrvatskih kuna nije za baciti. Posebno u odnosu na skromnih 50-ak milijuna koliko je RH u ovom stečaju naplatila kao vjerovnik, i to na takav način, da je sada njezina dodatna tražbina iz 2019. bitno kompromitirana od strane Visokog trgovačkog suda, njegovim tumačenjem iz naslovljene drugostupanjske odluke, o čemu će biti riječi detaljnije u Glavi II. ovog Prijedloga.

Tako da stav pravosuđa da mali dioničari nemaju pravni interes paziti šta se i kako preostalim vjerovnicima II. višeg isplatnog reda isplaćuje i dopušta prvostupanjskom odlukom o njihovu namirenju, u stečaju u kojem je dužnik imao preko 250.000.000,00 HRK vrijedniju imovinu od ukupnih obaveza valja uzeti sa rezervom i pretpostavkom da financijski dužnosnici pravosudnih tijela slabo poznaju tijek ovog stečaja koji je prema službenom stavu CERP u naravi tek dio šireg i duljeg proces restrukturiranja koje traje više od 6 godina. Dakle nijedna njegova komponenta. Kako je završilo, odnosno kako će završiti to restrukturiranje po spomenu hrvatske branitelje kojima je DERP dionice dijelio po 2500,00 kn a 14. Vlada ih održala i zadržala u uvjerenju da će im te dionice nakon obećanog „brzog izlaska iz stečaja i nastavka poslovanja” solidno vrijediti, ostaje još za vidjeti.

Spomenut stav navodno nepristranih pravosudnih tijela je ipak i zabrinjavajući, jer on na jedan latentan način zadire duboko u građanska i ustavna i ljudska prava svih osoba koja su ulagala u ovo poduzeće bitno prije

² Odluka prvostupanjskog suda Posl.broj: 1.St-19/2015-362 kojom se protivno tumačenju iz drugostupanjske presude, točke 10. i protivno čl. 181. st. 1 SZ značajno povećava dug prema najvećem vjerovniku u postupku, donesena je tek kasnije, 08. siječnja 2019.

otvaranja stečaj, i kojih se svojeg uloga ne kane odreći bez sudskih parnica, a koja su njima zajamčena i Protokolima konvencije. Stoga, kada pređemo na stvar, mi vidimo da je pravni interes malih dioničara u ovome stečaju postojan, dokaziv, neporeciv. A njihov određeni angažman kao stranki u postupku priznaje im upravo sam SZ odredbom čl. 333. st. 3. pa je nejasno temeljem koje točno odluke bilo Vrhovnog suda bilo Ministarstvo pravosuđa i uprave je drugostupanjski sud došao do zaključka da dioničari nemaju prvo pobijanja žalbe o namirenju i pozvao se na odredbu čl. 348. st. 1. da im odbaci, ali s propuštanjem da se prilikom odbacivanja naše žalbe i ta odluka uvrsti ili citira u drugostupanjski akt. Posebno je zabrinjavajuće da se rješavanjem žalbe stečajnog vjerovnika drugostupanjski sud uopće nije bavio, iako je takvu stranku u svojoj odluci VTS javno priznao kao stranku u postupku sa pravom žalbe na rješenje o namirenju vjerovnika II. isplatnog reda. . Jedan je stečajni vjerovnik žalbu protiv odluke 1. St-19/2015-896 podnio još 02. lipnja 2021. godine. Neshvatkiva je zarpravo žurba drugostupanskog suda da riješi žalbu malih dioničara, i da se čim prije osobama koje su članovi odbora vjerovnika iz stečajne mase ovog dužnika isplate novčana sredstva bitno iznad njihove pravomoćno utvrđenih tražbina. Dakle, sudski dopuste nedopuštena raspolaganja. Drugostupanjski sud bi već po svojoj službenoj dužnosti i temeljnim načelima Zakona o sudovima trebao činiti upravo suprotno – paziti da se tako nešto ne događa. Tako da je naslovljena drugostupanjska odluka ozbiljna uvreda načela Ustava RH, iz članka 19. i članka 26. Ustava.

Na kraju krajeva, sam stečaj „Kaštelanskih staklenika d.d.“ nije počeo na uobičajen način. FINA je lako moguće protupravno predložila sudu pokretanje stečaja u ožujku 2015. Jer je upitno da li je na pravilan način sazvano glasovanje za sklapanje Predstečajne nagodbe, i da li je tadašnji čelnik Porezne uprave mogao izostati sa ročišta za glasovanje ili propustiti poslati zamjenu, ili je to bilo protivno – propisima javnog morala. Jer radilo se o potrebi spašavanja kako poduzetnika procijenjene vrijednosti državnog udjela od 75% dionica u visini 604 milijuna HRK (šeststotinačetirimilijunakuna), prema procjeni 11. HDZ-ove Vlade RH, i o potrebi **spašavanja proizvodnje od vitalnog značaja za regiju**, i cca 140 radnih mjesta. Posebno je kritično što je takav način obustave PSN, i pokretanje stečaja bio vidno suprotan odredbi iz članka 49. stavka 3. Ustava RH.

Ne mogu čelnici poreznih tijela ne dolaziti na sklapanje predstečajnih nagodbi, ako se takvim postupanjem priječi gospodarski napredak i narušava briga države za razvitak svih njezinih krajeva. Nije Porezna uprava iznad države. **Nego je država iznad Porezne uprave.**

Dakle ovaj stečaj je pokrenut bez ispravne obustave postupka koji mu pravno prethodi, sukladne ustavnom poretku Republike Hrvatske, koji je stečaju prethodio. Valja naglasiti drugostupanjskom sudu da nitko drugi od vjerovnika nije predložio ovaj stečaj niti ga pokretao 2015. godine. Nakon toga u odboru vjerovnika su se (slučajno) našli baš oni pravni subjekti koji su kasnije, poglavito zahvaljujući moći odlučivanja koju im je taj položaj priskrbilo, ostvarili bitno veću gospodarsku korist od one što im prema hrvatskim i europskim propisima može pripasti.

Što je još neviđen sukob interesa u području stečajeva u pravnoj stečevini RH.

Glava II.

OBRAZLOŽENJE RAZLOGA ZA DOPUNSKU ODLUKU

III/ PROPUŠTANJE DRUGOSTUPANJSKOG SUDA DA PRILIKOM ODBACIVANJA ŽALBE DONESE ODLUKU O RAZLOZIMA NEJEDNAKE PRIMJENE PRAVA I PRIVILEGIRANJA VJEROVNICA/DIONIČARA RH, M.F., Porezna uprava i VJEROVNICA/MALOG DIONIČARA „Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split“ U ODNOSU NA SAMO TUMAČENJE SUDA DONESENO ISTOM DRUGOSTUPANJSKOM ODLUKOM (t. 10)

Visoki trgovački sud RH je odbacujući našu žalbu učinio niz povreda pravila ZPP povodom kojih je temeljem čl. 377.a. ZPP ovaj naš Prijedlog pravno osnovan i valjalo bi o njemu što prije odlučiti zbog difamacije sutkinje Dubravke Matas od strane pravosudnog tijela u sastavu kojeg je uvažena sutkinja društveno angažirana, koju donosi naslovljena odluka VTS.

III/ ODLUČNE ČINJENICE:

Dana 07. srpnja 2021. Visoki trgovački sud RH sud je odbacujući našu žalbu protiv rješenja o namirenju 1.St-19/2015-896 donio **tumačenje tražbina u stečajnom postupku da se "tražbine koje su utvrđene pravomoćnom odlukom suda više ne mogu ispitivati"** (Dubravka Matas, sutkinja Visokog trgovačkog suda RH, 78 Pž-3184/2021-2, "*Mali dioničari v. Trgovački sud u Splitu*", Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, srpanj 2021.)

Dana 05. studenog 2015. godine Trgovački sud u Splitu utvrdio je odlukom tražbinu vjerovnika RH, Ministarstvo financija, Porezna uprava u svim isplatnim redovima zajedno visine cca 34,86 milijuna kuna. **Ta odluka prvostupanjskog suda postala je pravomoćna najkasnije 12. siječnja 2016. godine.** Na tu sudsku odluku ni jedan od preko 200 vjerovnika stečajnog postupka St-19/2015 nije se žalio višem sudu.

Prvostupanjskom odlukom 1.St-19/2015-896 od 17. svibnja 2021. daje se suglasnost stečajnom upravitelju dužnika »Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju«, V. Šeparoviću, da iz imovine Dužnika³ isplati vjerovniku RH, Ministarstvo financija, Porezna uprava više od 5.000.000,00 HRK (petmilijunahrvatskih kuna) iako je tom vjerovniku kroz isti stečajni postupak već isplaćeno 14.000.000,00 HRK (četnaestmilijunahrvatskih kuna) ili više preko ukupnih tražbina koje su mu "utvrđene pravomoćnom odlukom suda" od 05.11.2015.

Dakle, vjerovniku RH je u ovom stečajnom postupku već isplaćeno 14.000.000,00 HRK ili više preko tražbina koja se **prema mišljenju i stavu sutkinje Visokog trgovačkog suda RH Dubravke Matas "više nisu mogle ispitivati"**. Stoga ostaje nejasno kako je drugostupanjski sud mogao istovremeno s odbacivanjem naše žalbe bez posebne i obrazložene odluke dopustiti raspolaganje vjerovnika koje je ne samo protivno prisilnim propisima RH i pravilima javnog morala⁴, nego vidno proturječi i samom

³ državnog poduzetnika predviđenog za restrukturiranje i uspješno okončanje stečaja planom Ministarstva državne imovine iznesenog javnosti u travnju 2017. i potvrđenog pred Hrvatskim Saborom u studenom 2017.

⁴ razlog za nedopustivost iz čl.3.st.3. ZPP, tj. razlog za poništenje prvostupanjske odluke iz čl.354.st.2.t.4. ZPP za koju bitnu povredu ZPP Visoki trgovački sud u točki 4. svoje odluke 78 Pž-3184/2021-2 paradoksalno tvrdi da je pazio po službenoj dužnosti prilikom ispitivanja pobijane odluke u granicama navedenim u žalbi dioničara, iako je posve očito VTS ispitivanje dijela pobijane odluke 1.St-19/2015-896 koji je utemeljen na nedopuštenom raspolaganju stranki RH i Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split u potpunosti propustio poduzeti

tumačenju ključne pravne norme koje u sklopu odluke iz naslova donosi sutkinja Dubravka Matas. Što u naravi znači da raspolaganje vjerovnika pobijano žalbom napada *de facto* onu sudsku odluku koja mu paradoksalno pruža utočište pravomoćnosti, ugrožavajući i ugled sutkinje koja je tumačenje donijela i ugled samog višeg suda *ad infinitum* od trenutka donošenja takve nepotpune drugostupanjske odluke (njezinog priopćenja javnosti), kojoj vidno fali zasebno naznačena točka odluke o razlozima nejednake primjene prava s argumentiranim uporištem u Zakonu, pravnim normama i/ili pravnoj stečevini Republike Hrvatske i Europske unije.

Takvim odlučivanjem *Visoki trgovački sud najprije nastupa sam protiv sebe*.

Što bi – apsurdno i zabrinjavajuće s obzirom na značaj i položaj ovog suda u društvu – ako stvari ostanu kako jesu, moglo uzrokovati korodiranje stvarne primjene i poštivanja odredbe čl.354. i čl. 3. st. 3. ZPP od trgovačkih sudova, odnosno okolnosti koje poznajemo kao *cessante ratione legis cessat ipsa lex*, prilikom stvarnog ispitivanja žalbenih razloga različitih klasa građana. Stoga je, dok zahtjeva hitnu dopunu, naslovljeno drugostupanjsko rješenje etički neprimjereno, nesukladno Zakonu o sudovima, i nije na razini društvenog konsenzusa i društvenog ugovora građana i Vlade RH iz srpnja 2020. da će pravosudna tijela funkcionirati besprijekorno nepristrano, samostalno i neovisno. Dalje, potpuno je netočna tvrdnja iz točke 4. drugostupanjske odluke, da je sud prilikom ispitivanja pobijane odluke “u granicama razloga navedenim u žalbi” pazio po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka. VTS je očito odlučio najprije nam pozivom na čl. 348. st.1. ZPP sukladno čl. 6. starog SZ-a⁵ oduzeti pravo žalbe (ali ovoga puta ipak priznajući da nema razloga za odbacivanje žalbe iz čl. 358. ZPP) te onda ne može tvrditi da je uopće došao do ispitivanja prvostupanjskog akta u „granicama razloga“ koje smo naveli svojom žalbom.

JER KAKO JE VISOKI TRGOVAČKI SUD MOGAO ISTOVREMENO ...

i:

A) „ne razmatrati posebno žalbene razloge koji se odnose na osnovanost potraživanja pojedinih vjerovnika“, dakle one razloge naše žalbe koji napadaju nezakonita raspolaganja pojedinih vjerovnika dopuštena prvostupanjskom odlukom, tj. razloge bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. t.4. zbog kojih je žalba podnesena⁶

i

B) „ispitivati pobijanu odluku u granicama razloga“ koje smo naveli žalbom, „pazeći po službenoj dužnosti da nema bitnih povreda parničnog postupka iz istog tog čl. 354. stavka 2. točke 4. ZPP“?

To je kontradiktorno.

⁵ u nesumnjivo diskutabilnim okolnostima s obzirom na bogati sadržaj čl. 11. SZ i nepostojanje izričitog ograničenja pristupa sudu i prava žalbe dioničarima dužnika, koje SZ prepoznaje kao stranke s procesnim pravom prigovora na temeljni dokument – Stečajni plan – po kojem se vodi stečajni postupak, koje procesno pravo u stečaju nema bilo koji građanin, a u postupku St-19/2015 je to pravo malim dioničarima dužnika „Kaštelanski staklenici“ grubo i permanentno zapriječeno, na nezakonit način

⁶ jer nas temeljem čl. 348. st.1. ZPP diskreditira pravo žalbe kao strankama sa naglašenim materijalno pravnim interesom u postupku raspolaganja cca 30 milijuna kuna novca stečajnog dužnika i njegove raspodjele strankama koje su u ovom konkretnom stečaju jedan isplati red više, a postoji jasan dokaz da će pojedini vjerovnici suprotno članku 3. st. 3. ZPP dopuštanjem suda dobiti gospodarsku korist koja prelazi puni iznos njihove pravomoćno utvrđene tražbine u danom stečaju, dakle povredom iz čl. 354. st.2. t.4. s indicijama djela iz čl. 250 KZ, uz posljedicu neotklonjive štete osobama kojima bi višak stečajne mase bio podijeljen, ili prema prvotnom stečajnom planu vraćena imovina dužnika izravno ili putem nastavka aktivnosti tog poduzeća izvan stečaja, vraćena stvama knjigovodstvena vrijednost njihovom kapitalu u dužniku

Stoga bi VTS dopunskom presudom iz čl. 377.a. ZPP trebao ukloniti tu proturječnost svoje izreke i razloga vlastite presude (odnosno trebao je već „pažnjom po službenoj dužnosti“ brinuti da ne dođe do bitne povrede odredbe parničnog postupka iz čl. 354. st.2. t. 11.) i učiniti točno ono što već tvrdi da je učinjeno –

ispitati prvostupanjsku odluku „pazeći po službenoj dužnosti da nema nikakvih nezakonitih i/ili nedopuštenih raspolaganja“ bilo kojeg od obuhvaćenih vjerovnika kojima dijelovi te presude dopuštaju apsolutno raspolaganje gotovo cjelokupnom preostalim financijskom imovinom stečajnog dužnika, kojeg su žalitelji članovi i osnivači i kojima je prvim stečajnim planom iz 2016./17., te državnim planom Ministarstva državne imovine iz 2017. jamčen nastavak poslovanja dužnika sa cjelokupnim njegovim pogonom Knežine“,

a posebno vjerovnika na koje se odnosi dijelovi presude koje smo naglašeno pobijali svojom žalbom i o kojim je dijelovima te presude drugostupanjski sud propustio odlučiti.

Inače postoji osnovan rizik da i primjena i uvažavanje odredbi čl. 377.a. na VTS korodira po načelu *cessante ratione legis cessat ipsa lex*. Stavak po stavak, članak po članak, tako može i cijeli ZPP izaći iz primjene i biti zamijenjen isključivo subjektivnom voljom sudaca. Taj put vodi u *pravni anarhizam*, dakle suprotno od pravca u kojem se trebaju kretati uređene pravne države, demokracije koje krasi neovisno i nepristrano pravosuđe.

IV/ Slabo uporište za VTS bilo bi pozivanje na stavak 2. odredbe čl. 377.a. Zakona o parničnom postupku, u slučaju da odluči odbaciti ovaj naš osnovan i objektivni Prijedlog, jer drugostupanjskom odlukom nije odlučeno o niti jednom razlogu zbog kojeg je žalba izjavljena. A i ako ćemo biti fer i pošten, taj stavak odredbe čl. 377.a. vidno proturječi značaju i smislu same odredbe čl. 377.a. ZPP. No kako bilo, primjena i priziv na taj stavak, ipak bi podrazumijevala da je barem o nekom razlogu iz žalbe drugostupanjski sud doista i odlučio. Jer ta iznimka za ostvarivanje prava na dopunsku presudu ima jasnu propoziciju ostvarivosti u onim okolnostima u kojima je sud trebao ili mogao odlučiti o „SVIM“ razlozima zbog kojih je žalba izjavljena, ali je odluka o nekim od njih propuštena. Dakle, postoji uvjetovanost za primjenu da je barem o nekom razlogu iz žalbe ipak odlučeno. Ovdje je takvo odlučivanje, unatoč tvrdnjama iz točke 4. drugostupanjske odluke, u potpunosti preskočeno.

VI/ Isti problem naznačen sa propuštanjem drugostupanjskog suda da prilikom odbacivanja naše žalbe razriješi zasebno odlukom svoj oprečan stav kojim difamira tumačenje sutkinje Dubravke Matas iz točke 10. te drugostupanjske odluke, vidljiv je i sa zanemarivanjem raspolaganja koje pobijana prvostupanjska odluka na koju smo podnijeli žalbu dopušta vjerovniku i malom dioničaru Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split. A koje nezakonito raspolaganje je također i protivno prisilnim propisima i pravilima javnog morala, jer je postignuto bitnom manipulacijom u primjeni pravila prijetoja iz čl. 247. st. 7. SZ, sa jalovim prizivom na primjenu pravila odredbe čl. 107. OZ, kada vidno nedostaje i zahtjev vjerovnika iz članka 107. st.5. OZ i njegova javna dostava svim strankama i osobama s interesom u postupak stečaja „Kaštelanskih staklenika d.d. u stečaju“⁷ da bi se primjena tog pravila iz drugog zakona mogla uopće razmatrati, i dalje ostaje u punoj

⁷ primjerice dioničarima tog dužnika kojima je javno i pred Hrvatskim Saborom najavljen i obećan nastavak neprekidnosti poslovanja tog državnog poduzetnika sa jasno naznačenim izlaskom iz stečaja sa bitnim pogonima u daljem vlasništvu, a koji su svoju financijsku imovinu u kapitalu dužnika – njegove vrijednosnice stjecali u skladu sa odredbom čl. 1135 ZOO, sa sastojcima iz čl. 1136. ZOO, i terminskom obvezom Izdavalca – u ovom slučaju neizravno iste osobe koja je najveći vjerovnik u postupku i većinski vlasnik stečajnog dužnika – iz čl. 1138. ZOO. sa tražbinom u slučaju izvlaštenja zbog „više sile“, „nezgode“, „posebnih interesa RH i povezanih osoba“ i dr. sukladno čl. 1140. ZOO. koje će ispunjenje sukladno čl. 1141. ZOO svi mali dioničari moći zahtijevati temeljem načela jednake primjene prava koje se jamči svim državljanima RH, kada i ako kroz sudski postupak bilo

snazi te *ad infinitum* neoboriva pravna činjenica da je zakonodavac jasno propisao kako se provodi prijeboj tražbina sa imovinom dužnika u stečaju, i to u sklopu odredbe čl. 247. (stavkom 7.) na koju se odredbu SZ i samo nadležno tijelo svojom odlukom 1.St-19/2015-582 poziva, dok samo sebi proturjeći neispravnom matematičkom računicom vrijednosti provedenog prijeboja. A vjerovnik, inače i mali dioničar stečajnog dužnika, kapitala nominalne vrijednosti 4.980.000,00 HRK u tome kao donositelj bitnih odluka po kojima se vodi stečajni postupak ne vidi ništa sporno. Čak ni kao član odbora vjerovnika sa bitnim dužnostima iz članka 98. Stečajnog zakona!

Ako sutkinja Dubravka Matas u *maestralnoj* završnici naslovljene drugostupanjske presude (t.10), u kojoj VTS najvećem vjerovniku nekog stečaja zadaje rijetko viđen „gol“ dok ga istovremeno vidno pokušava obraniti⁸, kaže da „*valja ukazati kako se ... tražbine utvrđene pravomoćnom odlukom suda.. više ne mogu ispitivati*“, onda mi žalitelji doista ne vidimo pravovaljan razlog temeljem kojeg bi se vjerovniku Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split, koji je istovremeno i mali dioničar poput nas, dopustila gospodarska korist preko njegove tražbine utvrđene odlukom suda od 05.11.2015., kada se uzme u obzir koliki je iznos taj vjerovnik stvarno utrošio na prijeboj svoje tražbine sa imovinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini njezine utvrđene vrijednosti (čl. 247. st. 7. SZI)⁹. Osim ako nije riječ o nekoj vrsti neizravnog ili čak izravnog povratka uloženog kapitala tom malom dioničaru, jer ta po našim žalbenim razlozima sporna gospodarska korist protivna načelu čl.3.st.3. ZPP, je svega 3.603,14 HRK veća od ukupne vrijednosti temeljnog kapitala tog člana odbora vjerovnika kada ga promatramo kao malog dioničara stečajnog dužnika. Dakle, iznosi se gotovo preklapaju. A to je kada poznajemo cijeli tijek ovog stečaja i njegove karakteristika izvlaštenja, imovine društva kapitala, jednostavno sudbinski moralo tako izaći.

Stoga isplata malog dioničara Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split može predstavljati pravno solidan temelj obraćanja malih dioničara najprije DORH-u koji u smislu čl. 186.a. ZPP zastupa RH kod zahtjeva iz čl. 105. st.1. ZOS, tj. u slučaju nepostizanja zadovoljavajućeg sporazuma u odnosu na ovakvim modelom sudskog odlučivanja pričinjenu štetu i Europskoj komisiji zbog:

- (i) Diskriminacije bilo kakvog prava malih dioničara da štite svoj materijalno pravni interes osiguravanja da bude ispunjen društveni ugovor Ministra državne imovine pred Hrvatskim Saborom o nastavku poslovanja dužnika time i povratku vrijednosti njihovi dionica
- (ii) Diskriminacije, i njihova prava pristupa sudu, uključujući i već objašnjene opstrukcije procesnih prava dioničara dužnika iz članka 333. st. 3. SZ povodom nezakonitog načina donošenja novog stečajnog plana, koji bitno odstupa i proturječi planu za nastavak istog poduzetnika u stečaju koji je u studenom 2017. potvrdilo Ministarstvo državne imovine 14. HDZ-ove Vlade RH, pred Hrvatskim Saborom.
- (iii) Stvaranja proizvoljnih i ograničavajućih postupovnih (sudskih) pravila u stečajnom postupku, protivnih propisima Stečajnog zakona RH i direktivama i propisima za procese insolventnosti

---

koje vrste, dođe do povrata tog kapitala bilo kojem drugom malom dioničaru, bilo posredstvom suda, stečajnog upravitelja ili odluka odbora vjerovnika, primjenom bilo kakve metode ili pravila koje je suprotno prisilnim zakonskim propisima što uređuje isplatu tražbine malih dioničara druge prirode i pravne osnove.

⁸ dokaz pristranosti, vidjeti recentnu praksu Europske komisije o pristranim odlukama u velikim sudskim procesima

⁹ pri čemu valja zanemariti očitu neispravnost odluke Posl.br.: 1.St-19/2015-582 i netransparentan i ništetan način kojim je taj akt stekao pravomoćnost (bez ispitivanja žalbenih razloga kako dioničara tako i vjerovnika, iako stečajnog vjerovnika **recentno** tumačenje VTS iz t. 7 i t.8. 78 PŽ-3184/2021-2 prepoznaje kao stranku u postupku stečaja sa pravom žalbe uredno ispituju, dok je prijedlog za dopuštenje revizije protiv navedene odluke TS u Splitu od 4.09.2020. protupravno zadržan u posjedu prvostupanjskog suda dulje od 6 mjeseci, što samo učvršćuje konstataciju da taj sudski akt bitno odstupa od prisilnih zakonskih propisa i prakticira jednaku primjenu prava)

Europske unije, sa posljedicom vidnog pogodovanja vjerovnicima koji su ujedno i većinski vlasnik, te mali dioničar stečajnog dužnika

Valjalo bi stoga razmotriti mogućnost da se obligatornom **primjenom načela jednake primjene prava dopunskom presudom** po ranijem prilično očitom zaključku da se jednom malom dioničaru „na ovaj ili onaj način“ ipak vraća njegov kapital u dužniku, **naloži odboru vjerovnika da nađe model namirenja i ostalih malih dioničara koji su pravovremeno podnijeli protivljenje na odluke suda vezane za sudbinu stečajnog dužnika i braniteljskih obitelji kojima je CERP nedugo prije pokretanja stečaja na prijedlog Financijske agencije dijelio dionice »Kaštelanskih staklenika d.d.«, umjesto novčane naknade, po cijeni u visini nominalne vrijednosti tih dionica.** To jest – da se u *grande finale* ovog iscrpnog i dugotrajnog slučaja ipak nekom *bona fide* metodom učini prava stvar!

VI/ RAZLOZI

Raspolaganja i nalozi za isplatu tražbina navedenih vjerovnika dani prvostupanjskom odlukom 1.St-19/2015-896 (i drugih iz naše žalbe poput CERP-ove), ujedno su i dijelovi prvostupanjske presude koje smo pobijali žalbom, a o kojim dijelovima te presude je drugostupanjski sud propustio odlučiti,

i pravna stvar o kojoj je VTS već prema pravilima javnog morala trebao odlučiti prilikom odbacivanja naše žalbe, i sukladno tumačenju svoje sutkinje Dubravke Matas koje te iste sporne tražbine vidno depasira, posebnu onu vjerovnika (većinskog dioničara) RH, Ministarstvo financija, Porezna uprava.

Tako da je drugostupanjski sud svojim propuštanjima istovremeno stvorio obje ključne okolnosti iz čl. 377.a, stavka 1. , za naše predlaganje da se navedena odluka dopuni.

Stoga je bilo kakvo davanje pravomoćnosti , izvršnosti i pravnog učinka ovoj drugostupanjskoj odluci ne samo nejednaka primjena prava sa davanjem privilegija vjerovniku RH, tj. većinskom dioničaru stečajnog dužnika i ozakonjenje povrata cjelokupnog kapitala malom dioničaru Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split po nominalnoj vrijednosti, nego i bitno odstupanje stava VTS od stava njegove časne sutkinje Dubravke Matas.

Glava III.

ZAKLJUČAK

VII/ Može se konstatirati da je pri Visokom trgovačkom sudu odlukom 78 PŽ-3184/2021-2 od 07.07.2021., uzrokovana „**izravna difamacija uvaženog stajališta ugledne, dugogodišnje sutkinje Visokog trgovačkog suda Dubravke Matas**“, dakle difamacija same sutkinje od strane Suda u čijem sastavu sudac sudi i djeluje. Posebno su uloga, te posljedice ovako kontradiktornog odlučivanja VTS zabrinjavajući kada podvučemo crtu ukupne računice stečene koristi RH kroz njezin položaj vjerovnika i ukupne nastale štete Republici Hrvatskoj kao 80%-tnom vlasniku poduzetnika utvrđene knjigovodstvene ili likvidacijske vrijednosti cca 250.000.000,00 kuna (tu vrijednost je u studenom 2017. utvrdilo Ministarstvo državne imovine pred Hrvatskim saborom, po isteku roka koji je Stečajni zakon propisao za održavanje završnog ročište stečaja), u koju vrijednost nije uračunat značajan porast vrijednosti 25% nekretnina „Kaštelanskih staklenika d.d.“ prije otvaranja stečaja temeljem prenamjene 146.000m² P1 zemljišta u predjelu Resnik u građevinska. Spomenuta računica je vrlo nepovoljna za ugled pravosudnih tijela RH i dokazuje njihovu pristranost sljedećim pravnim osobama i organizacijama: Grad Kaštela, Zračna luka Split d.o.o., Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split, Croatia osiguranje d.d. A to je još jedan prekršaj prisilnih propisa Zakona EU i TFEU – kao da ih u ovom slučaju ne postoji već sasvim dovoljan broj kada se uzme u obzir dugogodišnja diskriminacija položaja malih dioničara. Koja je u ovom postupku restrukturiranja državnog poduzetnika, društva kapitala, koje se sastajalo od čak tri uzročno-posljedična procesa¹⁰ za koje je CERP u veljači 2021. dao službeno tumačenje da pripadaju jednom te istom postupku „restrukturiranja“ u trajanju duljem od 8 godina, dokaziva već i samim načinom obustave postupka PSN, temeljem koje pravne radnje je FINA potom predložila Trgovačkom sudu u Splitu pokretanje ovog stečaja. A danas postoje saznanja i to da je taj ZFPPN po kojem je na takav način bilo moguće pokrenuti stečaj davno stavljen izvan snage – iz objektivnih razloga, i saznanje da je glasovanje temeljem kojeg je FINA zbog nedolaska stranki beskompromisno obustavila taj postupak sazvana bez zaključka ili rješenja nadležnog ministra financija, koje je može bitno ipak bilo potrebno sukladno posebnim propisima RH.

Stoga iako postoji zastara mogućeg potraživanja oštećenih malih dioničara na ime štete nastale u tom periodu, ta činjenica svakako je otegotna okolnost za prvostupanjski sud koji je pristao na otvaranje stečaja u takvim okolnostima. Da bi potom taj isti sud propustio i svoju službenu dužnost iz čl. 51., ovdje očito prijeku potrebnu, kada vidimo da je to propuštanje suda dovelo do novih povreda bitnih odredaba ZPP iz čl.354.st.2.t.4. u odnosu na (nezakonito) dopuštanje raspolaganja financijskom imovinom stečajnog dužnika, kroz stečaj, u korist neimenovanih kreditora dužnika koje revidirano izvješće ovog stečajnog dužnika za 2012. spominje kao da će u periodu koji slijedi (a koji prethodi stečaju) biti isplaćeni izravno sa računa povezanog poduzetnika Zračna luka Split d.o.o. Mi se s pravom pitamo da li je jedan od tih „kreditora“ bio i vjerovnik II. višeg isplatnog reda, Centar za restrukturiranje i prodaju CERP.

---

¹⁰ (neuspjele) financijske konsolidacije izvanrednom dobiti Ugovorom vrijednosti 48,3 milijuna HRK iz studenog 2012. sa povezanim poduzetnikom, (neuspjele) Predstečajne nagodbe i jednako neuspjelog stečaja sa restrukturiranjem.

VIII/ Zbog svega navedenog i svih **javno dostupnih dokaza**, predlažemo uvaženom drugostupanjskome sudu da u razumnom roku donese svoju odluku i pravedno rješenje o donošenju dopunske drugostupanjske presude iz navedenih objektivnih razloga.

Osim nađenih razloga, **valja navesti i to da je drugostupanjski sud svoju odluku donio prethodno odluci prvostupanjskog suda o obrazloženim i utemeljenim prigovorima na diobeni popis koji prileže pobijanoj odluci nižeg suda, kako nas oštećenih dioničara, tako i stečajnog vjerovnika u postupku, kojem i pravo prigovora i pravo žalbe priznaje i sama naslovljena drugostupanjska odluka VTS-a.**

Time ostaje nejasno iz kojeg točno razloga je VTS požurio i svoju odluku donio prije nego li su riješeni ovi prigovori, koje je – temeljem pravne stečevine RH i vezanih tumačenja takve pravne situacije iz prijašnjih odluka Ustavnog suda RH – valjalo riješiti prethodno donošenju drugostupanjske odluke. Odnosno, **valjalo je poštujući po službenoj dužnosti Zakona o sudovima, odredbu članka 3. i članka 5. zastati sa donošenjem drugostupanjske odluke dok prvostupanjski sud ne riješi sve prigovore stranki iznesene u prvostupanjski postupak, prigovor stečajnog vjerovnika na dioberni popis, i uostalom, zastati sa bilo kakvim davanjem pravomoćnosti pobijanoj odluci prvostupanjskog suda dok se ne riješi i žalba u postupku one stranke koju je VTS dana 07. srpnja 2021. godine konačno afirmirao kao stranku u stečajnom postupku**¹¹,

Poništavajući tako i svoj raniji stav o procesnim pravima običnih vjerovnika spram imovine stečajnog dužnika u njegovom 1/1 vlasništvu bez prava trećih strana, iz odluke Visokog trgovačkog suda Poslovni broj: 78 PŽ-4821/2020-2¹², pa sada izlazi da je VTS u tom periodu ipak bio pristran prema jednom od članova odbora vjerovnika, kada „*Slijedom navedenog, sud nije niti ispitivao žalbene razloge koji se odnose na rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-19/2015-575 od 2. rujna 2020. o dosudi nekretnine*“. Tako ni tadašnju žalbu stečajnog vjerovnika, inače stranke u stečajnom postupku temeljem čl. 70. st.1. SZ.

Zahvaljujemo časnom Sudu na razmatranju našeg Prijedloga.

Podnositelji:

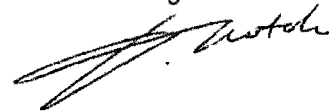
Pavle Stanišić

Svemir Jurić

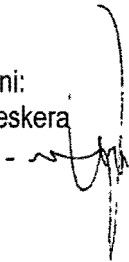

dr.sc. Dragutin Matak

suglasni:

Mišo Teskera

Nikica Maretić

Stečajni vjerovnik, Krešimir Mitrović

Digitalni potpis:

KREŠIMIR MITROVIC

¹¹ Tumačenje procesnih prava i statusa vjerovnika u stečajnom postupku iz točki 7. i 8. odluke Visokog trgovačkog suda 78 PŽ-3184/2021-2 od srpnja 2021. godine.

¹² Odluka VTS od 16. prosinca 2020., vidjeti str. 3, tumačenje procesnog prava vjerovnika u odnosu na nedopušteno raspolaganje imovinom stečajnog dužnika u njegovom 1/1 vlasništvu.